

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 14. ANUL XV.

Sabiu, in 16/28 Februaru 1867.

Telegrafulu ese de done ori pe septemana: joi'a si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura foiei pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ur' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciile din Monarchia pe un anu 8 fl. era pe jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si lieri straine pe anu 12 pe 1/2 anu. 6 fl. v. a.

Inseratele se platesc pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Progresu jurnalisticu alu „Concordiei.”

„Concordia in nr. 12 din 9 Fauru a. c. estra-ge, precum ea insasi dice, dintr'o scrisore privata din Transilvania, si ajungendu la Sabiu, dice: ca dela Sabiu i se scrie, „ca istoria furtului de val. austr. 3000 fl., despre cari foile publice vorbisera pre la finea lui Decembre, scarbindu pre forte multi a datu ocaziune la feliuri de incriminari, drepte, seu nedrepte, nu se scie, pana ce nu se va incheia cercetarea. Acei bani fusera destinati pentru ca in urmatoarea di sa se platésca din ei mai multe stipendii, din care cauza se dice, ca s'au pastratu de indemana in cancelaria parterre, eara nu susu in lad'a wertheimiana cumperata din averea clerului. Sér'a Secretariulu L. a datu chei'a casei la Sierbitoriulu Simonu, in dimineti'a urmatoare chili'a se afla deschisa, laditi'a mesei sparta, banii furati. Pe sierbitoriulu nu va nime sa presuna, pentru ca acel'a, precum se dice, are bani multi, incatu traiesce ca unu domnu, tinendu si pre unu frate si pre o sora langa sine. Cei mai multi in sa pretindu, ca fiscalulu clerului greco-resaritenu sa nu se lenévésca, a-si redica cuventulu, si a cerceta strensu in treb'a acesti'a, pentru ca nu cum-va clerulu sa remana de paguba. Pana atunci in sa aru fi bine, ca vorbele impati-mite sa si mai incetodie, iera escesu spurcatu ca celu intemplatu a dou'a di dupa furtu sa fia pe-depsitu in modu esemplariu.”

„Celu, care impartásiesce aceste si mai multe, atinge unele si despre prós'a purtare a unoru tineri dela facultate, prin care acei'a si-aru periclitá totu venitoriulu, ci noi astepláandu indreptarea le retácemu.”

Din acestu citatu veri si cine póte vedea progresulu celu giganticu, care „Concordia” ca diariu politicu si literariu i-lu face totu mai multu din di in di ce merge.

Dar sa vedemu, in ce sta progresulu diaristicu alu Concordiei? Noi astfelu deslegámu intrebarea: ca pana candu alte diarie politice primescu sciri despre furturi, acele le impartásiescu in rubric'a de „Intemplári de di” seu fia si „din sala tribunaliului”, iar diarie literarie nu primescu in colónele sale asemenea escesuri criminali; Concordia in sa ca diariu politicu si literariu pune furtulu comisu in cancelaria archiepiscopiei nóstre, intr'unu articulu de frunte, numai decatu dupa rescriptulu regescu cátra diet'a Ungariei. Alte diarie politice, aducendu la cuñoscinti'a publicului atari intemplári, descriu fidelu impregiurárele, cari se referu la acelea, asiá dupa cum ele in fapta s'au intemplatu, si deca au voia a se estinde si la referitiile faptei cátra persóne, apoi astépta rezultatulu justitiei, si-si baséza scirile loru mai departo pe date judecatoresci. Numitulu nostru diariu inse, povetiuitu póte de concordia lui politica—literaria numai ca descria infidelu fapt'a furtului si impregiurárele ce au premersu acelui'a, schimonosindu si sum'a banilor furati, ci elu, de-si vrea se astepte rezultatulu dela „incheierea cercetárei”, totusi nu se póte retiné, a nu se lasá intr'o discusiune a causerulu de prepusu seu neprepusu asup'ra persóneloru, ba vrea a areta publicului si aceea, ca din ce bani este cumperata „lad'a wertheimiana de susu.”

Nu suntu drepte cele aretate de Concordia, cáci secretariulu L. au lasatu chei'a cancelariei la loculu pana atunci totdeun'a obicinuitu, fara sa o fia predata sierbitoriulu Simonu spre pastrare, ce nici candu n'au facutu; si aceea asertiune, ca pre sierbitoriulu nu va nime sa-lu prepuna, este malitiósa, pentruca toti sierbitorii curtei metropolitane fara deosebire s'au luat la intrebare si respundere inaintea judecatoriei, dupa cum ceru legile, enstatóre. Mai incolo sum'a furata nue 3000 f. ci 2200 f. v. a.

se manifestéza apoi mai alesu intr'aceea, candu dice: „ca pre servitoriulu pentru aceea nu-lu vrea nimenca sa-lu presupuna, ca are bani multi, traiesce ca unu domnu si tine langa sine pre unu frate si pe o sora.”

Progresulu Concordiei in acésta privintia, marturisimu, ca nu suntemu in stare a-lu analiza, cáci trece preste mintea nóstra atá'a in sa totusi pricepemu, ca diariile altoru natiuni nu se lasa inlauntrulu casei nimeni, cu atá'a mai putinu in cele ale unui Archiepiscopu.

Pre cátu nu putemu privi atari asertiuni de cuviinciose in colónele unui diariu politicu-literariu, si de demne, de a ne mai strica tempulu cu reflexiuni in contr'a loru, pre atátu le dechiarámu pe acelea de nisce date culesse de pe ulitia si de nisce scornituri malitióse.

Totu atátu de necuviintia dovedesce si nemotivatulu asertu din amintitulu articulu alu Concordiei, care suna, despre „prós'a purtare a unorutineri dela facultatea” de aici. De óre-co in sa acestu objectu nu se tine de materi'a nóstra, ne indestulim cu cele díse.

Nu se póte trece in sa cu vederea provocarea diariului Concordiei adresata cátra fiscalulu clerului gr. orientalu „ca adeca elu sa nu se lenévésca a-si radica cuventulu si a cerceta strensu in treb'a acesti'a, pentruca nu cum-va clerulu sa remana in paguba.”

Se nu se téma Concordia si resp. corespondintele ei dela Sabiu, cáci pre fiscalu cu multu mai multu lu dóre de averea clerului; de alta parte, elu si scie datoritiile sele, si n'are nici o lipsa de admonitiunea Concordiei, pe care cu tota seriozitatea i o respinge. Apoi fiscalulu cu multu mai bine si cuñósce legile, ce-lu obléga, precum si legile criminali, decatu ca se fia in stare, a radica prepusuri si invinuri asup'ra persóneloru, pe tomeiulu unoru flécuri, ca celea descrie in Concordia.

„Dintre acei multi” cari, dupa Concordia, pretindu cele díse dela fiscalulu clerului, marturisimu, ca de-si suntemu in Sabiu si forte desu intre ómeni nu cuñósemu pe nici unulu, cáci acum in Concordia audim antáia-si data o asemenea voce. Dreptu aceea si iea voia a provocá subscribulu pe acelu on. corespondinte din Sabiu, ca sa fia mai moderatu, sa nu mai imprastia, chiaru si in numele altor'a, neadeveruri, cu tendintie malitióse, cáci atunci vomu fi siliti a-lu cere pe densulu la respondere; iar diariulu Concordiei, deca si tine de progresulu lui politicu-literariu, candu scrie in sensulu si form'a prementianatului seu articulu, apoi i dicemu norocu bunu!

La pasagiulu celu din urm'a articolului prementianatu alu Concordiei, care suna:

„Atá'a inca se observa, ca preotimea gr. res. inca totu mai tine la afurisani'a din Dec. 1854 si se feresce de ea ca de unu objectu ciumatu, ear altii o citescu pre sub ascansu.”

Sabiu 14 Fauru.

Dr. B o r c i'a, fisc.

Din Pest'a.

In nrii 12 si 13 amu aretatu pre scurtu cetitoriloru nostri evenemintele cele momenitóse ce s'a petrecutu parte in capital'a imperiului si resiedinti'a imperatésca parte in capital'a Ungariei, in Pest'a.

Si cu aceea ocaziune nu ni-a scapatu din vedere a aminti, ca capital'a Ungariei au fostu plina de entusiasmu de irtorsetur'a cea noua a lucruriloru. Acumu, avendu sciri mai detaiate dinaintea nóstra nu intardiamu ale comunicá cu publicu nostru.

Scirea denumirei ministrului presiedinte si sosirea rescriptului pr. in. la adres'a dietei din 17

Ianuariu a. c. au fostu de ajunsu ca sa pregátésca pre publiculu pestanu, ca la siedinti'a dietei din 18 Fauru sa ia parte in numeru cátu se póte mai mare. Nu numai salele dietei ei si stradele cátra localulu dietalu erau indesuite de o multime de ómeni incatu membrii dietali numai cu mare necesu se puteau strecurá in dieta. Puntu la 11 óra se deschide siedinti'a; presiedintele desigiléza Rescriptulu si lu preda notariului V. Tóth spre cetire. Unde fu vorba despre denumirea ministrului presiedinte entusiasmu paré a nu avé margini.

Dupa cetire presiedintele se radica de pre scanulu seu presidiale si propune tramiterea unei deputatiuni spre a multiamu M. S. si a exprime omagiulu dietei. Tóta cas'a se radica si cu entusiasmu aplauda propunerea presiedintelui.

Contele Juliu Andrassy curandu dupa acést'a ia cuventulu si espune in audiulu tuturor, ca demnitatea de presiedinte ministeriale se cuvenea lui Deák, dara fiinduca M. S. a fostu asiá de gratiosu de a considerá motivele „celui mai meritatu intre cei meritati” asiá densulu, Andrassy, si-a finutu de o detoria patriotica a ascultá vocea majestatica si a primi asup'ra-si iusarcinarea presidientala in ministeriu, cu carea e impreunata totu odala si formarea cabinetului.

Candu pronuntia Andrassy cuventulu „Deák”, cas'a tóta se radica, iera entusiasmu se latésce si asup'ra galerieloru; vivatele parca a nu mai incetá.

Unu incidentu neplacutu pentru majoritatea absoluta a casei deputatorulu fu motiunea lui Colomanu Tisza, carele dorea, ca in conclusulu pentru omagiula multiamita cátra M. Sca sa se mai adauge si dorint'a dietei: ca dieta atunci sa ia la desbatere afacerile comone, candu acelea se voru aduce de ministri, ca proiectu alu regimului. La care Deák reflectéza, ca dupa ce ministeriulu se denumesce, se intielege de sine, ca aceiasi voru aduce in dieta proiectele regimului.

Dupa o suspensiune de o jumetate de óra se primescu cá membrii a mentionatei deputatiuni urmatorii:

Conte Almásy, L. Bezeredy, Mauritiu Conrad, conte L. Csáky, P. Daniel, Em. Gozsdu, St. Huszár, G. Ivacicovicu, Em. Ivánka, Ios. Iusth, conte P. Kálnoky, Lad. Kovách, Br. Béla Orczy, Br. Herm. Podmaniczky, Ios. Prukberger, Lud. Solomon, conte Iul. Szapáry, Em. Stefanides, Bern. Szitányi, Lud. Tisza, W. Tóth, Em. Trauschensfels, Paulu Tufanác, Nic. Ujfalusy, bar. Lud. Vay, conte Viet. Zichy si Ed. Zsedényi.

In cas'a magnatiloru au fostu primirea Rescriptului cu acelasi entusiasmu, ca si in cea a deputatorulu. Asemenea se decise si aci tramiterea unei deputatiuni la M. S. cu acelasi scopu precum si cas'a deputatorulu. Membrii deputatiunei se alesera de aci urmatorii:

Archiepiscopulu Br. Bela Bartakovics (vorbitoriu), Camerariulu supr. conte I. Cziraky (conductoriu), patriarchulu serbescu Masirevici, conte L. Nádasdy, bar. Simon Kavay, bar. Nic. Vay, Lad. Szögenyi-Marits, conte Nic. Banffy, conte Ioann Rhédey, conte Géza Festelits, conte Lad. Battyanyi, bar. Lad. Haller, bar. And. Orczy, conte Lad. Hunyady, bar. Felix Gerliczy, cont. Zichy.

Cei ce fusera martori la 1848 la asemenea evenimente afla o deosebire intre entusiasmulu de atunci si celu de acum si dicu, ca de-si celu de acum e mare totusi nu e freneticu ca celu de atunci. Se insemnámu unele momente din cestu de acumu.

Sér'a dupa intemplarea celoru enarate erau ambele cetáti Pest'a si Bud'a inflamurate si iluminate. Ambele parcau o mare de flacári. A dou'a di se vediu, in sa in Pest'a unu conductu impunatori care plecá dela cas'a municipala cu unu stégu gi-

gantic în frunte cătra clubulu deakianu. Indată după stăgu urmă în fruntea unei mulțimi de vre-o 10 mii de oameni Episcopulu Lévy cu alți trei demnitari municipali lănga sine. Episcopulu rosti unu euvantu de ovatiune lui Deák, cărui i se dedă onora cu conductulu.

Elu dise între altele :

„In tempulu celu fatalu, candu multi dormeau Tu veghiai, Tu sperai, candu multi perusera curagiulu. Spiritulu Teu celu înaltu, sfund'a Ta întiepciune lumină că o colona de focu în întunereculu perioadei trecute și ne aretă noue calea, pre carea noi trebuia sa mergemu, pentru că sa se pōta intări tronulu regescu și natiunea sa se pōta restitui în dreptulu ei constitutionalu. Noi Te-amu priceputu candu vorbeai și Te pricepeamu candu făceai ; căci făcerea Ta eră rezultatulu întiepciunei Tale, tocm'a că și riulu de auru alu grainulu Teu. Din vistieria nescăveră a cunoscintelor Tu ne-ai datu lumină cunoscintei referintelor nōtre de dreptulu de statu. Caldura cea datătoare de viētia a animei Tale celei nobile, carea batea asiā de tare pentru dreptu, lege și dreptate au încoragiatu la stăruință pre cei debelati ; mītea Ta au moderatu pre cei nerebdatori. Anima Ta nobila și ne egoistica, caracterulu Teu celu nepatatu destep-tă și nutri în susu și în josu increderea, obli calea cătra apropiare, cătra dorit'a complanare pacica. Activitatea Ta cea conscientioasă fu din darulu lui Ddiu coronata cu resultatulu — sperāmu spre binele patriei nōstre și a monarhiei întregi ! — Mai adause euvantoriulu, ca numai prin activitate cu sfăruință se potu ajunge rezultatele complanării.

Deák respunde fōrte mīscatu : „Florile pomulu nostru ce acum începe a inverdi trebuie grigite cu mare crutare ; sa nu scuturāmu pomulu pre curēndu, că nu cum-va se cada vre-o pōma n e m a t o r a. Acēsta asemanare fu desvoltatata mai departe. La finitu eljenori sgomotōse. —

În 21 eata ca între flămurile festive se afla și de cele de gele. Acestea pentru mōrtea Archiducelui **Stefanu**, celui din urma palatinu alu Ungarici. Mai multe foi au aparutu în gele și au adusu cāte unu necrologu panegiricu repausatulu Archiduce. —

Ministrii suntu dejā denmiti. Ei suntu : conte **Juliu Andrásy** presiedinte alu ministeriului și ministru alu apărării patriei (*Honvédelem*), conte **Georgiu Festetics** lānga persōn'a Regelui, bar. **Bela Wenckheim** de interne, **Melchioru Lonnyai** de finantie, bar. **Iosifu Eötvös** de culte, **Baltasaru Horváth** de justitia, conte **Emericu Mikó** comunicatiune și economie ; **Stefanu Gorove** comerciu. —

Scōlele elementare în Nord-Americ'a

II.

Se va mirā ori ce europēnu ca ce felu de in-

veliatori an Americanii, cum i punu și cum i salarisēza.

Mai antāiu trebuia sa amintim ca în cele mai multe scōle elementare de invetiatori suntu puse fete. În prov. Masachusetu au fostu în an. 1861 cā la 4000 de fete invetiatōrese și numai 1500 invetiatori ; în prov. Newyoreculu 7583 invetiatori și 1815 invetiatōrese ; în or. Filadelfi'a 82 invetiatori și 1112 invetiatōrese ; în Newyorecu și chiaru la scōlele mari vine proportiunea invetiatōreselor la invetiatori ca 7 la 1. Candu intra omulu în scōla, i vine minune, candu vede, cum invetiatōres'a, o fēta tinera, tine cea mai buna ordine cu o gramada de invetiacei, baieti și baiete, între cari suntu unii tineri sēu fete mai de anii invetiatōresei. În Americ'a e unu lucru de tōte dilele, a fi fetele profesori la academi, în cari multi ōmeni cu barbe cercetēza lectiunile, asculta și invētia dela densele.

Sistem'a acēst'a e fōrte folositorē. Un'a cāci e fōrte estina, cāci plat'a invetiatōresei face abiā a treir'a parte, din ceea-ce se da unui invetiatoriu, prin urmare totu cu atāt'a plata se castiga o putere de trei ori mai mare pentru invetiamentu, și acēst'a e pentru Americ'a ca multimea aceea mare de scōle de mare însemnătate. Alt'a, ca s'a constatatu cum ca o femeia de o asemenea calificatiunea cu unu barbatu, posede în mai mare mesura darulu de a instrui baetii și a le impartasi aceea ce scie dens'a, decātu barbatii ; ea e chiaru dela natura facuta pentru instructorēsa și pentru a fi crescatōre de copii, are mai multa aplecare cătra copii și i iubesc mai tare decātu barbatulu, se servesc mai multu de blandetie și de iubire, și e cu multu mai istētia în aflarea mijlōceloru la invetiarea copiiloru și la tinerea în ordine sēu în stapanire a copiiloru, decātu barbatulu, care scie numai sa demande, sa amenintie, sa injure și se bata. De aceea și elevii mai bine o asculta fiindu c'o iubesc mai multu. Si scōla nu e unu locu, unde numai sa se injure și pedepsēsa și de care copiii sa se sfiēsa și se tremure, ci ea sa se infatisiedie mui multu cā o casa parintēsa, în care dōmnesce spiritulu păci și în care sor'a cea mai mare invētia și instrūza pe sororile și frātii cei mai mici.

Invetiatiōrele acestea suntu tōte fete de cāte 18—23 de ani. Se facu și s'ieda invetiatōrese cāte 5 ani, după aceea se marita și devinu cele mai bune econōme și mame de familia. Indatinate la ordine și autoritate, cultura cea desvoltata, ce si-a castigat'o în tempulu de invetiatōrese, chiaritatea în idei și cugetări și usurint'a în espressiunea loru, le face de devinu cele mai bune și adeverate mame. Instruindu și crescēndu copii strefini, invētia a-si eresc pe ai loru și mai bine. De aci se pōte esplică lesne influința cea mare ce au femeile în viētia poporulu americanu ; unle se afla astfela de mame acolo trebuie sa pēra nesciint'a cu totulu. Pentru aceea și stau femeile în Americ'a în mare vadia și stima. Acēst'a le face de cresce în ele increderea în sine, și cu tōte ca în genere femeia e mai bine

cultivata decātu barbatulu, care în Americ'a inca de micu trebuie sa umble după castigu și sa-si capete bani, ea totu într'un'a staruesce și sa silesce a se cultivă din ce în ce mai multu, și apoi devine după cum amu disu și mai invetiata decātu barbatulu. La noi atātu ne predominēza prejudiciulu, încātu o scōla care aru stă sub directiunea unei famei sēu fete n'aru avea nici o vadia, nici o valōre. Noi atāt'a de multu amu incurēatu cultivarea feteloru, încātu nici nu putem presupune asiā ce-va și dela ale nōstre, nu le invetiāmu mai nimic'a, apoi nici ca plătēscu ce-va, sēu dēca le invetiāmu le invetiāmu cāte comedii și jucării. A începutu inșă a cadē din prejudetiele aceste și la noi. Încercările făcute în asta privintia în Germani'a și în Angli'a, în Itali'a și chiaru și în Russi'a, au avutu resultatulu indestulitoriu, și s'au constatatu ca copiii sub conducerea loru nain-tēza cu multu mai tare.

Si mai cu mirare se va parē cum asiēdia Americanii pe invetiatorii și invetiatōresele loru. În orășie le punu numai pe unu anu, și în sate numai pe o jumătate de anu. Se întielege ca invetiatorii harnici se tina și pe mai multu tempu, inșă nu pe alta tocmēla ci numai pe tocmēla din anu în anu sēu din jumătate în jumătate de anu. De aceea și suntu dese schimbările de invetiatori ; inșă acēst'a are pe lānga reu și părțile ei bune. De aci vine aceea rivalitate între invetiatori sa invetie care de care mai bine și mai curendu pe elevi a ceti și a scrie și a face în tōte sporiu mare. Invetiatorii (barbatii servescu fōrte scurtu tempu, și apoi se lasa ; nu considerēdia a fi invetiatoria de o chiamare penru întreg'a viētia, nu o tină acēst'a nici de lucru sēu ocupatiune barbatēsa, precum e în Europ'a, de aceea și fuge curendu în viētia practica mai activa și mai potrivita barbatulu. E raritate candu cineva remāne mai multu tempu cā invetiatoriu la scōla elementaria, doi trei ani și fine. De aci se esplică numerulu acelu însemnatu de barbati și femei cari se aflu în Americ'a, și o lucratu multu putinu pentru luminarea poporulu loru. Cetindu biografiile celor mai destinsi barbati ai poporulu americanu vei află ca cei mai multi au fostu invetiatori. În cele mai alese societāti dai preste o multime de dame, cari au fostu invetiatōre, și numai decātu le vei cunōsce pre curatiuni'a vorbirei și pre chiaritatea ideiloru ce le caracterisēza.

Multi dintre noi voru tine ca daun'a ce vine din schimbarea invetiatōrilor e ireparabila, inșă trebuie sa scim, ca acēst'a se desdaunēza din destalu prin concurgerea invetiatōrilor totu mai bani și mai alesi și mai vioi. Pedinteri'a și rutin'a cea sēca a invetiatōrilor bețrāni, la acēst'a nu se pōte incubă ; e cu nepulintia. Adevēru e ca tineret'i'a invetiatōrilor juni n'are aceea esperintia matura caracteristica celor bețrāni ; inșă s'a aretat ca acestu neajunsu se delatura în destalu prin vioitiunea și voi'a aceea, ce e caracteristica tineretiei ; și preparandiele loru atintescu totu într'acolo, că sa ese invetiatorii cei tineri cātu se pōte mai bani,

FOISIORA.

Impartasiri dintr'unu manuscriptu, ce tractēza despre Dreptulu Canonicu alu Bisericei greco-resaritene ortodoxe ecumenice.

(Urmare.)

§ 23. Continuare.

În deobscu observāmu aci, ca Biserica nōstra în privint'a unui Sinodu ecumenicu pune de conditiune caracteristica aceste patru împregiurări. 1) că sa se conchiame de cătra Imperati ; 2) ca sa se faca despre credintia întrebare, și sa se pna otaru dogmeloru ; 3) că tōte dogmele și canōnele asiēdiate sa fia ortodoxe și consunatōre cu sant'a scriptura ; și 4) că acele sa se recunōsca de drepte și bune de cătra toti Patriarhii și Archiereii, pentru ca fără invoirea tuturor Patriarhiloru Sinodu ecumenicu nici se face, nici se numesce.

Pe bazea acestora note caracteristice observate de cătra întreg'a Ierarhia crestinēsa în privint'a Sinōdeloru ecumenice dicēmu : ca biseric'a nōstra cea un'a, santa, sobornicēsa și apostolica numai cele de noi mai susu espuse siēpte Sinōde le primesc de ecumenice, cāci numai aceste s'au tinutu cu observarea tuturor formeloru ecumenice, și adēca, cāci canōnele loru suntu consunatōre cu san-

t'a Scriptura și de ortodoxe reconosute de cătra toti Patriarhii și Archiereii din întreg'a lume crestina de atunci. —

Ce se tine de presiedinti'a ordinaria la aceste Sinōde ecumenice, afirmāmu după natur'a lucrului, ca Archiereii adunati și alegea siesi de presiedinte pe celu mai distinsu Patriarhu cu evlavie și invetiatura, carele apoi, candu Imperatulu în persōn'a-i luă parte la vre un'a siediintia sinodala, concedea Imperatulu scaunulu celu de frunte în adunare, inșă lucrarea inșasi a Sinodulu elu o conducea.

Cāte Sinōde locale are Biserica nōstra, și care este d'antāiu :

Biserica nōstra are noue Sinōde locale, la care se mai adaugu trei, dintre care este

Celu d'antāiu din Antiochi'a I. care s'au tinutu la an. 265 în contr'a lui Pavelu Samosat'a, carele s'au făcutu suspectu, cāci se dicea, ca elu impugneză în dumnedieire trei fetic. și pe Christosu dice a fi omu obicinuitu. La acestu Sinodu au lutu parte multi Episcopi din Asi'a, și anume Firmilianu alu Cesarici din Capadochi'a, Gregoriu facatoriulu de minuni și Atēnodoru fratele lui, Helenu Archiepiscopulu Tarsului în Ciliēcia, Nicomasu alu Iconiului, Himeneu alu Ierusalimulu, și alți multi Episcopi, Presbiteri și Diaconi. Si Dionisiu celu mare eră invitatulu la Sinodu, dar din causa morbosității sale nu s'au infatisiatu, și îndreptandu o harthia cătra Sinodu, unde și lui Pavelu Samosat'a i da invetiatura, că sa se pōrte cu cuvintia, curendu au reposatu în Domnulu. — La Sinodulu a-

cest'a nu s'au asiēdiatu nici unu Canonu, cāci învinutulu Pavelu s'au descoperitu, ca elu nici candu n'au avutu acele invetiaturi eretice, pentru care se învinuesce, ci urmēza dogmeloru dela Apostoli ; și asiā membrii Sinodulu multumindu lui Dumnedieu, cāci eresulu cestinatulu nu s'au adevēritu, s'au întorsu la ale loru.

Sinodulu localu II. din Ancir'a. Sinodulu localu II s'au tinutu în Ancir'a la an. 314, și după alții la an. 315, la care au fostu de fatia 18 Archierei, și au adusu 25 Canōne pentru cei ce pe tempulu tiranului Macsiminu, carele au radicatulu gōne asupra crestiniloru, s'au lepedatu de Christosu din fric'a gōneloru și a munciloru, eara în urma s'au întorsu iarasi la Christosu și avumitu se otaresce în I. Canonu : ca presbiterii, cari au cadiatu din crestinetate pentru fric'a gōneloru, vrendu sa se întōrca, nu mai potu functionă cā preoti ; în II Canonu : asiēderea și Diaconii nu mai potu servi cā atari ; în III Canonu : ca nime nu se opresce dela cuminecatura, carele au făcutu cāte ce-va pre voi'a paganiloru, dar credint'a sea crestinēsa o au marturisitu înainte loru s e I. — Mai departe s'au adusu și unele Canōne disciplinare, asiā aflāmu în X Canonu : ca cāti voru voi a trăi în celibatu și cā celebri a se diaconi, acei'a se potu hirotoni de diaconi ; vrendu inșă după hirotonia a se însurā, are a încetă de diaconia ; în XI Canonu : ca fetele ce-le rapite trebuie sa se inapoieze celoru ce mai d'antāiu s'au logoditu ; în XIII Canonu se opresce Ho-roepiscopiloru a hirotoni presbiteri sēu diaconi ; în XIV. Canonu : dēca vre-unu preotu sēu diaconu in-

mai practici și mai iscusiti. In Americ'a invatiatorii sunt toti ómeni de viétia, plini de însufletire pentru némul si patri'a lor, plini de spiritul întreprinderii ori cârui lucru nou și bun. Din acei 10,469 de invatiatori din provinci'a Ohio, ala intratu in an. 1862 cá voluntari in armata 4616 spre apărarea patriei, dintre cari unii au ramas pre câmpulu luptei de onóre, alții au ajuns pâna la celu mai înaltu gradu de demnitate militara, patru din ei s'au făcutu generali, și 9 majori. Cându veni faim'a ca s'a luat cetatea Siumter din mân'a inimicului, invatiatori din New-yoreu au radicați flămuri pre scóle, și tóta tinerimea într'unu glasu cantara imnulu popularu, numai decâtu s'a luat și în scóle acașitiunea de lucruri trebuincioșe pentru resbelu, multime de invatiatori se inscria la voluntari, multime alergá și da ajutoriu celor bolnavi in spitale, nici unu invatiatoriu séu elevu n'a crutiatu ostenelele de a ajutá caus'a sânta a patriei, pre carea s'au încumetatu prodatori a o atacá. Intru adevéru e de invidiatu astfelu de stat, care între invatiatori numera atât'a patrioti invapaiati.

Despre lefile invatiatoresci in Americ'a, avem sa amintim ca sunt mai bune cá ori și unde. Pre sate au invatiatorii câte 5000 franci. In New-yoreu invatiatoriulu primariu are 7750 franci și cialalti câte 5000. Pre sate e plat'a invatiatoréscu 250 și a invatiatoresci 115 franci pre luna; in Californi'a in totu loculu 500 franci pre luna. Despre léfa invatiatoriulu resonéza Americanulu astfelu: Nime nu e in stare a resplátii invatiatoriulu ostenéla; nici parintii nici societatea nu potu din destulu sa-lu remunere die pentru aceea ce face elu lor. Invatiatoriulu e singuru acelu amplotiatu, carele osteneșce și chinușce in chiamarea cea mai sânta și nici nu se póte de aci inavuti nici a ajunge la vreo deregatoria mai înalta. Numai puterniculu simtiu despre însemnatatea și santien'a oficiulu seu e—aceea—celu însufletit, și curata bucuria ca serveșce umanității e aceea ce-lu tine și apoi numai Ddieu singuru e acela, care-i póte resplátii, dupa cuviintia și in destulu.

In unulu din nrii trecuti am amintitu pre scurtu de **Cuventulu de tron** alu Imper. Napoleonu. Fiindea cuprinde lucruri de interesu generalu européau la reproducem și noi precum urméza:

„Domniloru senatori! Domniloru deputati! De la ultim'a sesiune a DVóstre se întemplara eveniminte grele in Europ'a. De—și ele surprinsera lumea prin iutimea și prin însemnatatea rezultatoru lor, totusi se pare dupa prevederea imperatulu (Napoleone

tr'atát'a se îngretosieșca de carne, încátu nici verdéti'a aceea nu o póte manca, in care se gasesc carne, acel'a sa încetiedie dela functiunea sea; in ca presbiterii nu potu instrainá nimicu din averea eparchiale pe tempulu veduviei scaunulu episcopescu; in XVI și XVII. Canonu: ca cinci spre-diece ani se oprescu dela cuminecatura cei ce au caditu in peccatu cu dobitoșe; in XVIII Canonu: ca decá nou-sfintitulu Episcopu nu se primesc de Eparchia, pentru care s'au hirotonitu, și aru merge in Eparchia straina, și acolo aru face turburare, acel'a sa nu aiba cinstea Episcopulu, ci numei cinstea presbiterilor și siederea între acesti'a; in XIX Canonu: ca cei ce au apromisut feciori'a, și apoi s'au lepadatu de apromisiunea, se potu casatori; in XX. Canonu: ca adulterulu séu adulter'a se opresce pre siepte ani dela cuminecatura; in XXI Canonu: femeile adultere, care omoru fetulu lor, diece ani se oprescu dela cuminecatura; in XXII Canonu: ca sinuciditorii, decá nu moru, sa sei mpartasiășca cu cuminecatur'a numai la sfersitulu vietii lor; in XXIII Canonu despre sinucideri fara de voia și in XXIV. Canonu: ca cei ce vrajescu cinci ani se lipsescu de cuminecatura; ear in XXV Canonu Canonu: ca acel'a, carele s'au logoditu cu o fecióra, dar mainainte au stricatu pe sor'a ei, și in urma s'au cununatu cu cea logodita, și elu și cei ce au sciutu despre acéș'a, diece ani sa nu se lase la cuminecatura.

(Va urmá.)

I.) ca spre nefericire trebuira se se întemple. Imperatulu Napoleone dise de pe St. Elc'n'a: unulu dintre cele mai mari cugete ale mele a fostu adunarea și concentrarea acelu popóre geografice, pre cari revoluțiunile și politic'a le-a despartitu și imbucatu. Acéș'a împreunare va urmá mai curénda s'au mai tardiu prin poterea fapteloru; impulsulu spre acéș'a este datu și eu nu credu, cá dupa decaderea mea și dupa perirea sistemii mele in Europ'a aru fi posibilu altu ecilibriu mare, de catu uniunea și confederatiunea popóraloru mari.

Straformările ce se făcura in Itali'a și Germani'a pregatescu realizarea acelu programu mare de unire a stateloru Europei într'o unica confederatiune.

Aspectulu încordárilor ce le facura natiunile vecine spre a-si aduná membrii impresciati de atate sute de ani, nu potu nepacii o tíera ca a nóstra ale carci párti sunt nedespartibili legate un'a de alt'a, formandu unu corpu omogenu nedisolubilu.

Noi amu privitu cu nepartialitate lupt'a ce se încinse dincolo de Renu. Fatia cu acestu conflictu tíer'a au atestatu cu voce tare dorint'a ei, cá se retiene de la amestecu. Nu numai ca am implinitu acéș'a postu, daru mi-am datu și tóta ostenéla ca se urgescu incheierea pácei. Eu nu am inarmatu nici unu ostasiu, nu am pus in miscare nici unu regimentu și totusi vocea Franciei a avutu influenția destula cá pre invingatoriu sa-lu opresca naintea portiloru Vienei.

Intervenirea nóstra mijloci impacare între potterile beligerante, care impacare, lasandu Prusiei rezultatulu încercárei, sustinu integritatea teritoriulu Austriei—exceptiunandu o provincia—și completa neependința italiana prin cederea Venetiei.

Actiunea nóstra deci se adevéru ca dorescu dreptate și impacatiune.

Franci'a nu radica arm'a, pentru ea onórea ei nu era ingagiata și pentru ca promisese a remanca strinsu neutrala.

In alta parte a pamentulu eramu siliti a ni cauta refugiulu la potere, spre a ajutara pl-nsoși juste, și încercaramu se reînfiintám unu imperiu de odineóra.

Resultatele favorabile ce le aveamu la începutu fusera periclitare prin conlucarea vitriga a cercustanțeloru.

Ide'a ce conduse speditiunea messicana, era mare. A regenerá unu poporu, a straplant'a acolo ideele ordinei și ale progresulu a deschide piatia mare comerciulu nostru, și cá urma a speditiunei nóstre se lasámu suvenirea de serviciile aduse civilizatiunei, acéș'a era scopulu meu și alu DVóstre.

Daru in diu'a in care mi se parú ca marimea sacrificieloru nóstre întrece interesele ce ne chiamasera de ceea parte a oceanulu, am otaritu din din buna vointia a rechiamu corpuulu nostru de armata. Regimulu stateloru unite au întielesu, cumca o portare mai putienu pacea aru fi fostu in stare se lungéșca ocupatiunea și se amaréșca relatiunile, ce cauta se remáua amicabile spre binele ambeloru tieri.

In Oriinte se nascu nelinisciri, potterile mari in sa au astfelu de portare ca se medilocéșca o stare, care aru multimi dorintiele legitime ale poporatiuniloru crestine, ar apera drepturile Sultanulu și aru preveni incurcaturele adevérate și periculóșe.

In Rom'a indepliniramu cu credinția conventiunea din 15 Septembrie. Regimulu santulu Parinte a intratu in stadiu nou; de sine statatoriu, se sustine cu poterea lui propria, prin veneratiunea ce capulu bisericii catolice o insula tuturor a și prin ingrigirea ce o essercita regimulu italianu cu loialitate la granitiile lui. De cumva inse conjuratiuni demagogice in cutezarea lor s'aru încereá a amenință puterea luméșca a sant. scaun, atunci Europ'a, despre acéș'a nu me indoișcu, nu va lasa se se indeplinéșca unu evenimentu, ce aru aruncá nepacuire asiá de mare in biseric'a catolica.

Despre referintiele mele cu potterile straine am numai causa du si impacatu. Relatiunile nóstre cu Angli'a din di in di sunt mai intime prin omogenitatea politiceii nóstre și prin multimea relatiuniloru nóstre comerciale. Prusi'a cauta se încungiere tóte, ce aru potea descepta sentibilitatea nóstra natiunata, și se invoiescu cu noi in cestiunile principale europene.

Rusi'a, animata fiindu de intentiuni pacice, este inclinata a nu se despárti in Oriente de politic'a

Franciei. Astfelu stá treb'a cu imperiulu Austriei, a caria marime este neevitabile pentru ecilibrulu generalu. Unu tratatu nou de comerciú a medilocitu legaturi nóue între ambele poteri.

In fine, Spani'a și Itali'a sustienu cu noi întielegere sincera. Asiá daru, in referintiele de presinte nemica nu este ce ni-arú potea descepta nepacuire, și am firm'a convingere, cá pacea nu se va conturbá.

Liniscitu in presinte și incredintu in venitoriu am cugetatu ca a sositu momentulu ca se ni desvoltámu institutiunile. In fie-care anu mi aretati dorint'a DVóstre de acéș'a; daru adevératu convinsi, cumca propasirea se deplinescu numai prin armonia potteriloru ati pus in credere in mine. Ve multiamescu pentru ace'a, ca se decida despre momentulu in care asiá pótea se tienu de posibila realizarea dorintieloru DVóstre. (Va urmá.)

Sabiiu 14/26 Februaru. „Herm. Ztg. de eri in partea sea oficiala aduce unu emisu alu comitelu natiunei sasesci cátra autoritatiile cercuale a „tieri sasesci“ de cupriusulu urmatoriu:

Nr. Com. 167 1867.

„Universitatea natiunei sasesci in siedint'a dela 19 Februaru 1866 au alesu pre basea conclusaiulu dela 11 Noemvre 1865 la nr. Univ. 711 o comisiune constatátore din deputati Michael H it s ch din Sabesiu, Iosifu Schuller din Orestia și Alwill Robert Capesius din Cincu-mare și o au însărcinata cu rigurosa și temeinica esaminare constitutionala a tuturor computeloru generale natiunale și dela casa celoru sieple judetie, ce nu se esaminara dela 1851 încede și sa referéșca asupra resultatulu in detaliu.“

„Comisiunea asiá daru in decursulu anulu trecutulu s'a supusu acestei probleme și dupa unele întreruperi provenite din detoriile oficiali in alte párti, cu începutulu anulu 1867 au substernutu Universitátiile voluminoșele loru operate respective.“

„Deci prin acéș'a conchiám la Sabiiu pentru 18 (optu spre-diece) Marte 1867 conflussulu natiunatu, amanatu in siedint'a din 6 Marte 1866 pre tempu nedeterminatu, pentru cá amesuratu constitutiunei sa desbata și resólve párerile și motiunile comisiunei cuprinse in operatele aceste, precum și pentru consultarea și concluderea altoru afaceri in legatura cu aceste și a altoru întrebári, ce taia in constitutiunea nóstra municipala. Recercu daru pro . . . Incl. . .

a luá numai decátu mesuri de lipsa, cá deputatiu din . . . sa soséșca la tempulu seu.

Sabiiu 21 Fauru 1867.

Comitele natiunei sasesci:

Schmidt m/p.“

Brasiovu 4/16 Fauru 1867

Domnule Redactoru! Alegerea Senatorulu in loculu reposatulu Constantinu Ioann, care s'a executatu astadi de cátra centumviratulu de aici e demona a o descrie, ca pro cátu a fostu ea de interesanta pre atáta e și de instructiune pentru románi.

De aceea o descriu cam infocat, in sa nici pre jametate cu foculu de care santu aprinsi románi de aici. Alegerea dar a cursu astfelu: Vomu începe istoria ei dela an. 1860 de candu se trage ea, pentru cá sa ni se pricepa necadulu. Asiá daru dupa ce románi de aici cari sunt la numera atâttea suflete câte au și sasi, facusera atunci unu recursu cátra cancelari'a aulica, in care-si aretasera gravaminele lor, ca de-si Comitele natiunei sasesci D. de Salmen disese ca are demandatiune dela Imperatulu a luá in consideratiune la organizati'a de atunci drepturile románilor, totusi acelu cuventu fu o satira, cáci din 12 posturi de senatori s'a datu numai unulu cá de poména pentru reposatulu Const. Ioann, iéra din posturile celoru-laltu amplotiati cá la 40 iarasi numai unulu pentru D. St. Russu. Pentru acéș'a baijocna a fostu datu románii protestu la curtea aulica, de unde pâna astadi n'au urmatu nimic'a. Astadi dupa 6 ani muru pomenitulu nostru Senatore și cu elu și postulu romanescu. Inainte de a reposá acéș'a, s'a întemplat cum s'a fostu descriu într'o corespundintia din anulu trecut, ca veni sici de une dile D. Comite alu natiunei sasesci, cá sa se reintregéșca centumviratulu și posturile de Senatoru, in loculu acelu pre cari murira. Reintregirea acéș'a inea s'a executatu cu ignorarea Románilor. Ei facusera o cerere cátra D. Comite dupa care a urmatu cu-

vinte needitore și fapte amaritore. Sasi că cei circumspecți și prudenti s'a socotitu că sa nu mai audia pre români chilalându-se că sa între în centumviratu că sa se aléga pre lángha cei 100 centumviri înca 20 supernumerari (Ausschuss) contra pancleloru regulatíve numai pentru cá murindu vreunulu din sutasiu acesti'a sa fia gat'a ale ocupáloculu. Româniloru spoi sa li se dica uitati-va draguti ca nu e locu gola.

Ei bine, a trecutú și acést'a crediendu ca mai ori mai curendu se va fini ingradirea domniei lorú. Astadi se esecuta și alegerea pomenita. Noi cá sa nu fimu cu totulú totu batjocoriti cá crestiniú din Turci'a unde numai turcii au posturi, cunoscandu-ne ómeci, ne-auu fostu ingrititu, și amu fostu făcutu o petitiune cátra D. Comite, aretandu-i cele de mai susu cum si aceea, ca déca s'a daruitu acestu postu cá de pomana româniloru atunci sa propnie pentru candidati'a de astadi 3 români, pentru ca de va pune pre români cu sasi de aru fi acesti'a ori cum, centumvirii fiindu ear sasi n'au umanitatea a votá pentru români fia acesti'a cátu de demni. D. Comite luá într'atátu în bagare de séma acést'a cerere, cátu se vede si din „Kr. Zeitung“ de astadi, ca descoperi centumviratulu, ca densulu a judecatu ca alegerea trebuie sa se esecutedie dupa 2 principii, dupa celu alu servitiului și alu nationalitatiei. Asiá propuse de candidati pre DD. Socecu catolicu, Brenerberg sasu și St. Rusu românu, Secretariu și locotiitoriu alu presidialu la dregatori'a cercuala, în loculu dlui Bómehes, care se afla la Pest'a. Dupa ce deschise adres'a si s'a ceditu acestea, eata si curiositatea, ca unu sutasiu Maager, se scóla, si protestéza asupr'a candidatiei, propunendu, sa se ca la protocolu, ca principiulu nationalitatiei n'are locu dupa punctele regulative. Advocatulu Transchenfels cáceca alu capacita ca nici protocolulu nu e la locu, cáci propunerea stá în dreptulu Comitelui.

D. Baritiu cá centumviru dise: ca dupa punctele regulative e protocolulu la locu, dar victiundu româniú cu sasi la unu locu si luptandu-se în contr'a doimanului laolalta, aru fi cá pentru dragoste, sa se concéda acestu postu româniloru. D. Wechter înca sustinú protestulu, ear D. Brenerberg accentuá, ca chiaru D. Baritiu recunósce, ca principiulu nationalitatiei n'are locu la alegere. Asiá D. judetiu Fabritius, cá presiedinte conchise, ca dlui vede ca toti domniú voiescu, cá propunerea lui Maager sa se ia la protocolu. D. Datcu i observa, ca româniú nu se potu invoi cu acelu protestu. Dupa acést'a observare urmá votisarea. D. Baritiu dieu votiza cu Maager, cá principiulu nationalitatiei sa nu se ia în considerare. Astfelu fiindu 24 voturi pentru Maager, firesce ca a trebuitu sa se ia la protocolu, cá pre victoriu sa nu se mai candideze dupa principiulu nationalitatiei. Eu nu me pricepu din ce temeiu a pureesu D. Baritiu a consimti cu Maager, candu scimú ca româniú totu pre principiulu nationalu calarescu si dieu numai cu acést'a vomu dobandi ce-va. Altelu pentru noi aici déca va vrea Ddieu sa mai tráiesca si sa sustina Regimulu punctele regulatíve 99 de ani, dupa umanitatea sasiloru în toti acesti ani nu vei vedea unu românu neci Secretariu necum Senatoru. Destulu ca acestea de pâna aci au fostu pregatiri pentru candidare si din astfelu de pregatiri, s'ara puté vedea cum s'a capacitatú centumvirii de tóte voturile lorú pentru senatoru le-au datu D. Brenerberg, care în anul 1863 a parasitu diet'a din Sabiu. D. Socecu au capetatu 22 voturi ale catoliciloru. D. Rasu 15 ale româniloru si greciloru. Asiá dara astadi avemu 14 Senatori si nici unu românu între ei. Domnescu ómenii preste noi cá turcii preste crestini. Bine a disu cine a disu într'unu jurnalu germanu, ca nedreptatea, asuprirea si nemuliamirea facu pre români sa caute si se gravitedie în alte párti. Nu este vorba nóstra ca ne-ama superatu pentru unu postu de Senatoru, ci e pentru principiu, pentru astfelu de dispretiu asupr'a româniloru cari au infrumsetiatu acestu orasiu cu negociulu lorú adeca: au adosu parale din sirman'a Romania unde a schimbatu manufacturile sasiloru si le-au datu bani, altfelu le aru fi umblatu si lorú cá panzariloru din Sighisóra. Déca suntu demonstratiile la ordinea dilei, atunci aru puté si aru fi pututu si negociatoriú nostri sa-si aduca nemti mestésigari de susu pe lángha cari se fia pusú si români si sa le fi datu bani înainte cum le dau sasiloru, care se-si cumpere pielarie, canepa, si alte materii pentru cá sa le galésca marfuri.

Dá, s'aru cuveni, cáci pe unii sasi pe cari iau

imbogalitu romanii si care suntú adi în centumviratu, i vedu totu acesti români votizandu spre desonórea româniloru. Dóme, Dómne! Ne damandi sa ertámu gresielele fratiloru nostri, dar aceste nu su gresiele, ele suutu pecate incontr'a Duchului sf. Duchului pácei si alu dragostei, care nu se potu ertá. Eata fratii nostri cu dreptulu lorú Andreanum nu ne lasa a ne folosi egalu de dreptulu naturale daruitu de tine. Ei se falescu cu cultur'a, dar ce e cultur'a fára picu de umanitate?

Sciti ca suntú bune si astfelu de beuturi! Se mai simlmu si noi altmintrea.— Suntú periculosi ultraistii, dara nu în tóte societátile suntú de acesti'a, numai între români nu se afla de acestia. Si n'aru stricá (? R.)

Despreliulu acél'a cá alu Turciloru asupr'a crestiniiloru, a infocatu pe ómenii nostri a se esprimá mai multu cá si astfelu. Si cum sa nu se aprinda? Petitionile lorú le arunca sa nu se mai afle, drepturi nationale sa n'aiba, se fia tratati cá în evulu alu XVII. Drepturile castigatú si sanclionatú în 1863/4 nebagatú iu séma. Siguranti'a averei se légana, causele procesuale su calcate, forate, perdute, si Ddieu mai scie cum s'a perdutu si actele procesului preste o mia de floreni de dd. Blebea si I. T. Popoviciu de aici. Si preeum ni se scrie din Clusiu, ca documentele si actele comisiunei guverniale, din 1863/4 în procesulu gr. românu fórté interesantu s'a perdutu, a peritu, ori s'au siolamanitu. Si alte cáte si mai cate, care întrecu pe cele din Romani'a. Apoi ce sa dici la acestea, si ce sa doresci? Trebuie sa-ti esi din pepeni, si trebuie sa dici. tóta lumea austriaca s'a saturatu de atátea schimbári în regimú, dar zeu noi le dorimú. Dorimú sa vie Ungurii, vie Slavii, vie Daco-Romanii, vie chiaru Diavolulu (cine ve crede? R.) ca póte elu se aiba mai multu umanitate cátra noi. Trebuie sa ve scriu Dle Redactoru cum simtiescu ómenii nostri fatia cu atátea nedreptátiri; lorú li rusine sa se chilalésca cá babele, si déca e se afle publiculu despre ei, apoi se scia ca i dóre cáci li se amaresce societatea constatátore din diferite nationalitati. Aflati Dle Redactoru! Ca nu numai din necazu se scriu acestea, ci si pentru cá sa afle cei chiamati si sa dea drepturi egale membriloru societátii, altfelu amaraciunea nasce raintia, raintia împarechiare, ear acést'a mai scie Ddieu ce. Dór nu ne va uitá Ddieu în véculu vécului? Nu, fiindca vedemu, ca propasimú, si vedemu ca viitorulu ne suride si nóue. Deci sa ne mai adapámu si cu amaraciuni de acestea— déca nu ne aude nimenea— ca póte sa ne créscá inim'a mai mare.

Unu Patentalu.

Principatele române unite.

D. Generalu Gherghel s'a numitu ministru de resbelu, în loculu dlui Haralambie demisionatu.

— A. S. R. Principele a visitatu spitalurile si ospitiile din Bucuresci, insotitu de d. Al. Ghic'a, deputatu si membru alu Eforiei Spitaliloru.

— Dupa legea din 3 ale curente, pentru ajutoriulu locuitoriloru lipsiti de hrana, s'a instituitu unu comitatu centralu compusu din: dd. Senatori, Costache A. Cretulescu, Constantin Brailoiu si Lascaru Bogdanu.

DD. deputati, Lascaru Catargiu, pr. Al. Stirbey, Costica Gradisteanu si T. Mehedintianu.

Cuvios'i'a sea archimandritulu Iosifu Nanescu, generariulu Herescu Nasturelu si d. Antonu Arionu.

Acestu comitetu functiuneza sub presiedinti'a Mariei Sele, si în curendu are a luá tóte dispositiunile cuvenite pentru ajutoriulu celoru în lipsa.

Consiliile generale din tóta Romani'a suntú convocatú în sessiuni straordinarie, pentru diu'a de 28 Februaru curentu, cá sa se ocupe, prin întielegere cu comitetulu centrale, spre indeplinirea dispusitiuniloru legeri, pentru venirea în ajutorulu locuitoriloru lipsiti de hrana. (Monitorulu.)

Varietáti.

(†) Inaltimea Sea Archiducele S t e f a n u, fostu Palatinu alu Ungariei (pana în 1848) au repausatu în 19 Fauru la 3 óre dupa amédi dupa mari suferintle de peptu, în loculu de cura Mentone. Curtea imp. este în gele din caus'a acest'a si adeca 8 dile gele mare si 8 dile gele mica. Totu din caus'a acestei morti în Pest'a între flamurile cele de bucuri'a se vedu si cele de gele. Foile cele mari din Pest'a aducu necrologe frumóse, cari radica pre Archiducele repausatu preste toti patriotii magiari.

** (Festivitáti). Din Sighisóra se scrie la „Sieb. Bl.“ ca, din causa restituirei constitutiunei, si a denumirei ministeriului contele Franc. Haller au datu unu prandiu stralucitu în castelulu seu Ferihazu. Sighisórenii înca au facutu unu conductu de facile, carui au urmatu unu balu fórté vioiu. — Din Osiorheiu se scrie ca cele mai multe case erau în 19 Fauru decorate cu flamuri tricolóre si sera cetatea iluminatá; — În tinutulú Ciucului si a Treiscaunelorú au fostu mai în tóte partile serbatori si entusiasmu.

* (Concursu. *) Pentru impartirea stipendiiloru pe partea studintiloru lipsiti, preliminaré de adunarea generala pe anulú acést'a în suma de 600 fl. v. a. se escrie concursu cu aceea însemnare ca recursorile voru fi de a se dá la subsemnat'a directiune pâna la 1 Aprile nou a. c. aretandu fia-care recurinte descrierea sea genetica, starea seraciei, sporiulu în sciintiele semestrului din urma, si impregiurarea ca are ori nu are ajutoriu dela alte institute ajutóre.

Aradu 10 Fauru nou 1867.

Directiunea Asosiat. nation. li aradane pentru cultur'a poporului románu:

Preside: Notariu: Mironu Romanu, Ioane Goldisiu, Dir. secundariu.

* Suntú rogatú tóte foile române, a publicá concursulu acést'a în colónele lou. „Albin'a“

— „Alföld“ spune ca Româniú aradani aru fi tinutu o conferintia despre purtarea fatia cu evenemintele cele nóue si majoritatea s'aru fi esprimatu a se tinea strinsu de constitutiune. „Albin'a“ întaresce acést'a scire si totu odata adauge: ca tinere pre lángha consideratiune va fi numai candu aceea va recunósce nationalitatea romána.

— Dupa „Pesti Hirnök“ toti comitii supremi cáti se aflau de fatia în Pest'a au tinutu o conferintia si au decisu cá în corpore sa depuna oficiile lorú în mániie regimului, pentru cá acést'a sa póta fi nepreocupatu la impartirea acestoru officie momentóse. —

Nr. 3—3

Concursu.

Pentru întregirea statiunei vacante de invetiatoriu în comunitatea gr. res. Botinesciu, ce e îngremiatá inclitului comitatu alu Carasiului si protopresbiteratulu gr. or. románu alu Fagetului, se escrie priu acést'a concursu.

Cu acést'a statiune suntú împreunate urmatórele emolumente anuale:

a) în bani gat'a 63 fl. v. a.

b) în naturale: 10 meti de gráu, 20 meti de cucuruзу, 50 ponti sare, 100 ponti clisa, 12 1/2 ponti lumini, 8 orgii de lemne, 1 lantiu de livada 1 1/2 jugeru de gradina si cuartiru liberu.

Doritorii de a ocupá acestu postu de invetiatoriu voru avé a inzestrá petitiunile lorú concursuale, timbrate dupa cuviintia, cu estrasulu de bottezu ca atestatu despre absolvarea cu sporiu bunu a cursulu pedagogicu în institutulu prepandialu din Aradu, apoi despre servitiu de pâna acum si portarea lorú morale politica si astfelu inzestrate le voru substerne Venerabilulu Consistoriu dreptu maritoriu alu diecesei Caransebesiului pâna în 1 Martiu a. c. cal. veesiu.

Caransebesiu 19 Ianuariu 1867.

Consistoriulu diecesei Caransebesiului.

Nr. 4—3

Edictu.

Tom'a lui Tom'a M a c s i m u T a l v a n u din comun'a S e b e s i e l u d e j o s u, în Scánulu Sabiului în Ardeélú, care mai de doi ani, cu necredintia, parasindu-si pre legiuit'a sea sotio Maria lui A l e x i e B u c u r e n e i u, cu trei prunci mici, totu de acolo, au pribegitu în lume, se provóca prin acést'a, cá în terminu de unu anu de dile, dela datulu de fatia, cu atát'a mai tare sa se presentedie inaintea subscrisulu foru matrimoniale, cu cátu. ca la din contra, procesulu matrimonialu asupr'a-i pornitu, si în absentia densulu, la întielesulu SS Canóne ale bisericiei nóstre gr. res. se va decide.

Sabiú 31 Ianuariu st. v. 1867.

Forulu protopop. gr. res. alu Tractulu Sabiului alu II-lea.

I o a n n P a n n o v i c i u, Protopopu.